

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/225/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414206393
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1414206393.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: C. D., J. J. XX, J., proti žalovanému: Karloveská realizačná spoločnosť s.r.o., so sídlom Hany Meličkovej 1/E, Bratislava, IČO: 35 696 583, zastúpenému JUDr. Annou Dugovou, advokátkou so sídlom Lazaretská 4, Bratislava, o zaplatenie 12.395,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24. novembra 2015, č.k. 10C/53/2014-142, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 12.395,92 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 743,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 1.708,04 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného, všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že príklepom licitátora na dražbe dňa 26.09.2012 nadobudol titulom osvedčenia o priebehu dražby L. XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX výlučné vlastníctvo k bytu č. XX, L. D. na X. G.. J. K., D..Č.. XXX na D. A. Č.. X E. J. a od protokolárneho prevzatia bytu od dražobnej spoločnosti v období od 15.10.2012 do 30.10.2012, kedy prevzal aj od žalovaného ako správcu bytového domu - Platobný predpis mesačnej úhrady za užívanie bytu, platný od 01.10.2012, pravidelne uhrádzal všetky náklady spojené s užívaním bytu a nebytových priestorov, pričom dňa 04.02.2014 previedol vlastníctvo k predmetnému bytu na tretiu osobu, avšak potvrdenie zo dňa 04.02.2014 o tom, že nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv ku dňu 28.02.2014, mu bolo žalovaným vydané až po zaplatení dlhu a záväzku po predchádzajúcej vlastníčke bytu v sume 12.395,92 eur, ktoré vznikli v období od 25.09.2012 a podľa jeho názoru zodpovedá len za dlhy, ktoré vznikli od 26.09.2012, kedy sa stal vlastníkom bytu. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca nadobudol Notárskou zápisnicou osvedčujúcou priebeh dražby L. XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX S. L. XXXXX/XXXX zo dňa 16.09.2012 vlastníctvo k bytu č. XX, L.Ú. D. na X.G.. J. K., D..Č.. XXX na D. A. Č.. X, G. na G. O. Q. Č.. XXX o výmere XXX C., zastavané plochy a nádvorcia so spoluvlastníckym podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti 6070/314908 a so spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti 6070/314908, na ktorom bytový dom stojí, a to k parcele registra C č. XXX-X. G. S. L. M. E. XXX C.. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca uhradil na účet žalovaného sumu 12.395,92 eur, na základe čoho mu bolo vydané Potvrdenie zo dňa 04.02.2014, že nemá voči žalovanému žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv ku dňu

28.02.2014. Následne dňa 06.02.2014 žalobca uzatvoril D. C.. C. G. S. I. C. C.. X. G. kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 8a ods. 2, § 8b ods. 1, § 10 ods. 1, 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a uviedol, že podľa § 8a ods. 7 cit. zákona prevodom vlastníctva bytu v dome žalovaným na nového vlastníka odstúpil žalovaný ako doterajší vlastník bytu v dome od zmluvy o výkone správy, pričom záväzky z tejto zmluvy zanikajú usporiadaním, t.j. okamihom prevodu vlastníctva zaniká právny vzťah založený Zmluvou o výkone správy medzi správcom (žalovaným) a žalobcom, nezanikajú však záväzky. Podľa cit. ust. § 8a ods. 2 cit. zákona správca vypracováva vyúčtovanie iba „vlastníkovi“ a nie „pôvodnému“ vlastníkovi. Dospel k záveru, že vzniknutý nedoplatok je žalovaný oprávnený vymáhať od nového vlastníka bytu (vznik záväzkov je podľa zákona č. 182/1993 Z.z. akcesoricky spojený nie s osobou vlastníka bytu a nebytového priestoru, ale s vecným substrátom, ktorým je existencia vecného oráva k bytu a nebytovému priestoru). Posúdil ako bezpredmetné, že žalovaný vydal Potvrdenie zo dňa 04.02.2014, že žalobca nemá voči žalovanému žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv ku dňu 28.02.2014 až keď mal preukázané vkladom v hotovosti na účet: K:R:S: s.r.o. zo dňa 04.02.2014, že žalobca uhradil na účet žalovaného sumu 12.395,92 eur. Následne tak dňa 06.02.2014 mohol žalobca previesť vlastnícke právo kúpnu zmluvou o prevode vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Nakoľko žalovanému vznikla pôvodne proti žalobcovi pohľadávka titulom nedoplatkov z mesačných zálohových platieb, premietnutím týchto nedoplatkov do vyúčtovania ku dňu 25.09.2012, žalovaný doručil novému vlastníkovi bytu - žalobcovi nedoplatok z ročného vyúčtovania podľa zákona č. 182/1993 Z.z. (nie je tým ale dotknutá občianskoprávna zodpovednosť vo vzťahu medzi prevodcom a nadobúdateľom predmetného bytu). Uviedol, že ak by zákonodarca chcel upraviť právnu zodpovednosť za záväzky aj pôvodného vlastníka bytu, zahrnul by to do dikcie ust. § 8a cit. zákona. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že žalobou sa domáhal proti žalovanému zaplatať žalovanej sumy s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia z dôvodu neexistujúceho právneho dôvodu na úhradu nedoplatkov na byte, ktoré spôsobil pôvodný vlastník do 25.09.2012. Žalovaný ho uviedol do omylu tvrdením, že dlh je spojený s bytom a nie vlastníkom, a aby mohol nakladať s bytom a byt predat', musí tento nedoplatok po pôvodnom vlastníkovi uhradiť a potom mu vydá prehlásenie správcu o tom, že vlastník bytu nemá nedoplatky, ktoré je potrebné doložiť k návrhu na vklad vlastníctva. Po takomto tlaku zo strany žalovaného nedoplatok po bývalom vlastníkovi uhradil, dlh však neuznal, neprevzal ani písomne ani ústne. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď nesprávne konštatoval, že vyúčtovania za predchádzajúce roky vydáva správca vlastníkovi, a nie pôvodnému vlastníkovi. Bežnou praxou je, že správca domu je povinný účtovať a zohľadňovať plnenia aj predošlých vlastníkov za obdobia ich vlastníctva a účtovať ich preplatky alebo nedoplatky a zasielať ich na novú adresu pobytu. Nedoplatky sú povinní uhrádzať a správca je oprávnený tieto nedoplatky vymáhať súdnou cestou. Preplatky správca posielal pôvodnému vlastníkovi vo forme poštových poukážok. Uviedol, že dňa 31.05.2013 mu bolo doručené vyúčtovanie z predchádzajúceho roka za obdobie vlastníctva bytu do 31.12.2012 s vyúčtovaným preplatkom 25,75 eur (variabilný symbol XXXXXXXXXXXX). Dlh po pôvodnom vlastníkovi bol v účtovníctve žalovaného evidovaný pod iným variabilným symbolom a ak by sa dlh viazal k bytu, tak by žalovaný viedol na byt jeden variabilný symbol, pod ktorým by boli evidované všetky platby pôvodných a nových vlastníkov tohto bytu. Nesprávne súd prvej inštancie vyložil aj ust. § 8a ods. 7 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keď v zmysle tohto ustanovenia prechádzajú na nového vlastníka práva a povinnosti zo zmluvy o výkone správy, avšak zákon nehovorí o tom, že na nového vlastníka prechádzajú záväzky po predchádzajúcom vlastníkovi; záväzky zanikajú ich usporiadaním čím zákonodarca myslí, že vzniknutý záväzok nemôže zaniknúť odstúpením od zmluvy o výkone správy pôvodného vlastníka, ale až jeho úhradou. Zákon nehovorí, že za úhradu záväzku pôvodného vlastníka je zodpovedný nový vlastník. Nestotožnil sa so záverom súdu, že žalovaný má možnosť a právo dlh vymáhať od nového vlastníka, keď toto tvrdenie nie je zákonom upravené, nie je zrejmé na základe akej právnej úpravy by sa nový vlastník dostal do pozície dlžníka a ako by si správca zákonným spôsobom mohol dlh od nového vlastníka vymôcť. Namietal, že prevod a prechod záväzkov upravuje ust. § 531 Obč. zákonníka, v danom prípade však k takejto dohode s dlžníkom nedošlo, a ani písomnou zmluvou nebola uzatvorená zmluva o prevzatí dlhu a dlh nikdy neuznal. Poukázal aj na ust. § 533 Obč. zákonníka, upravujúce pristúpenie k záväzku, pri ktorom ust. § 531 ods. 4 platí obdobne a namietal, že súd sa uvedenými ustanoveniami nezaoberal. Dlh pôvodného vlastníka je len dlh, ktorý spôsobil v čase kedy byt užíval, držal, požíval jeho plody a úžitky a nakladal s ním. Dlh nie je spojený s bytom, je spojený s osobou, ktorá dlh spôsobila z

dôvodu neplatenia. Tento dlh možno vymáhať, zabezpečovať, speňažovať ale len v spojitosti s osobou, ktorá dlh spôsobilá. S poukazom na § 451 Obč. zákonníka namietal, že žalovaný spĺňa podmienku pasívnej legitímácie v konaní, pretože sa obohatil bez právneho dôvodu.

3. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.06.2016 č.k. 8Co/161/2016-165 odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané. Na základe dovolania podaného žalobcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 25.04.2018 č.k. 5Cdo 40/2017-202 zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že konštatovanie odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odvolania žalobcu posúdil ako nesprávne.

4. Odvolací súd v ďalšom konaní; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalobca nadobudol vlastníctvo k predmetnému bytu titulom Osvedčenia o priebehu dražby L. XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX zo dňa 26.09.2012 a od prevzatia bytu ako aj platobného predpisu mesačnej úhrady za užívanie bytu platného od 01.10.2012 riadne platil úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv a následne dňa 04.02.2014 uzavrel kúpnu zmluvu, ktorou previedol vlastníctvo k predmetnému bytu na tretiu osobu. Z výzvy žalobcu zo dňa 06.11.2012, adresovanej žalovanému vyplýva, že žalovaný na základe žiadosti žalobcu nevydal žalobcovi potvrdenie o tom, že neeviduje voči žalobcovi nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv z dôvodu, že eviduje nedoplatok na nájomnom a poplatkoch za služby u predchádzajúceho vlastníka bytu, s čím žalobca nesúhlasil z dôvodu, že ak aj v minulosti vznikol nedoplatok na nájomnom a poplatkoch za služby u predchádzajúceho vlastníka bytu, nie je to jeho vecou, a povinnosťou žalovaného bolo sledovať úhrady a následne vymáhať vzniknuté nedoplatky, a preto opätovne vyzval žalovaného o vystavenie predmetného potvrdenia. Taktiež nebolo medzi stranami sporné, ako uviedol súd prvej inštancie, že žalobca uhradil na účet žalovaného sumu 12.395,92 eur, na základe čoho žalovaný následne vydal potvrdenie zo dňa 04.02.2014, že žalobca nemá voči žalovanému žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv ku dňu 28.02.2014. V konaní sa žalobca domáhal vrátenia peňažného plnenia poskytnutého žalobcom žalovanému v sume 12.395,92 eur podľa § 451 a nasl. Obč. zákonníka, ako plnenia poskytnutého žalovanému bez právneho dôvodu, prijatím ktorého sa žalovaný bezdôvodne obohatil. V odvolaní žalobca uviedol, že žalovaný ho uviedol do omylu tvrdením, že dlh je spojený s bytom, a nie s vlastníkom a aby mohol byť predat', musí zaplatiť nedoplatok po pôvodnom vlastníkovi a potom mu žalovaný vydá prehlásenie správcu o tom, že vlastník bytu nemá nedoplatky a po takomto tlaku zo strany žalovaného zaplatil žalobca nedoplatok po bývalom vlastníkovi, avšak dlh neuznal, neprevzal ani písomne, ani ústne. Namietal, že podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nový vlastník nezodpovedá za úhradu záväzkov pôvodného vlastníka, dlh pôvodného vlastníka na neho neprešiel, a to ani podľa príslušných ustanovení Obč. zákonníka a žalovaný sa bezdôvodne obohatil prijatím plnenia bez právneho dôvodu.

6. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Plnením bez právneho dôvodu je také plnenie, pri ktorom dôvod na plnenie od začiatku neexistoval, tzn., že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, na základe ktorej sa spravidla plní. Ide napr. o plnenie poskytnuté omylom tomu, kto nebol veriteľom; plnenie poskytnuté v domnienke, že je plnený dlh, pričom žiadny neexistoval. Rozhodujúce pre vznik tejto formy bezdôvodného obohatenia je, že ten, kto plnil, si nebol vedomý toho, že nie je povinný plniť alebo že plní tomu, kto nie je oprávnený toto plnenie prijať.

9. Z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, ako aj z výzvy žalobcu zo dňa 06.11.2012 adresovanej žalovanému a tiež z tvrdení žalobcu uvedených v jeho odvolaní vyplýva, že žalobca od počiatku tvrdil, že nie je dlžníkom, a teda už pri úhrade sumy 12.395,92 eur žalovanému bol si vedomý toho, že k plneniu nie je povinný a plní cudzí dlh, keď nesporné je, že mal vedomosť aj o tom, že predmetná suma predstavuje dlh predchádzajúceho vlastníka na úhradách za plnenie spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru

a na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv. Vzhľadom na to nedošlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného majetkovým prospěchom získaným plnením bez právneho dôvodu, keďže existoval dlh predchádzajúceho vlastníka, ktorý žalobca plnil, avšak bezdôvodne sa obohatil ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 Obč. zákonníka), t.j. v danom prípade predchádzajúci vlastníci, za ktorých žalobca uhradil dlh žalovanému a títo sú preto aj pasívne legitimovaní na vydanie bezdôvodného obohatenia.

10. Nedôvodne žalobca v odvolaní namieta, že žalovaný spĺňa podmienku pasívnej legitimácie pretože sa obohatil bez právneho dôvodu, keď zároveň sám žalobca tvrdí, že sám nemal povinnosť plniť, ale plnil za predchádzajúcich vlastníkov predmetného bytu, teda za iného a namiesto toho kto bol k takémuto plneniu povinný. Z uvedeného je zrejmé, že nešlo o plnenie bez právneho dôvodu, prijatím ktorého by sa bezdôvodne obohatil žalovaný, ale o plnenie za iného, ktorým sa obohatil ten, za koho sa plnilo a žalovaný nie je preto pasívne legitimovaný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi.

11. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z ustanovení § 8a ods. 2 a 7 zákona č. 182/1993 Z.z. vyplýva, že vzniknutý nedoplatok je žalovaný oprávnený vymáhať od nového vlastníka bytu z dôvodu, že vznik záväzkov je akcesoricky spojený nie s osobou vlastníka bytu a nebytového priestoru, ale s vecným substrátom, ktorým je existencia vecného práva k bytu a nebytovému priestoru. Prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru práva a povinnosti zo zmluvy o spoločenstve. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o spoločenstve; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome. Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva zásada, že s prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru dochádza k prechodu práv a povinností zo zmluvy o spoločenstve na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru zo zákona, bez potreby vykonania ďalšieho právneho úkonu, avšak potrebné je rozlišovať medzi povinnosťami vyplývajúcimi vlastníkovi zo zmluvy o spoločenstve a záväzkami vzniknutými porušením týchto povinností predchádzajúcim vlastníkom, ktorých prechod citované ustanovenia neupravujú, ale upravujú len ich zánik, a to usporiadaním. Záver, že prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome nedochádza zo zákona aj k prechodu záväzkov pôvodného vlastníka uhradiť nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré tieto pôvodný vlastník spôsobil a vznikli do prevodu vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru, možno vyvodit' aj z ust § 5 ods. 2 cit. zákona, podľa ktorého je prílohou zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru aj vyhlásenie správcu alebo predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o tom, že vlastník bytu nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Znenie tohto ustanovenia podľa názoru odvolacieho súdu nepredpokladá prechod takýchto nedoplatkov prevodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru na nového vlastníka, ale predpokladá, že dôjde k usporiadaniu záväzkov pôvodným vlastníkom - dlžníkom, a to ešte pred prevodom vlastníctva bytu.

12. V danom prípade však nedošlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného plnením bez právneho dôvodu, keď žalobca vedel, že dlžníkom je niekto iný, z čoho vyplýva, že neplnil bez právneho dôvodu, ale s vedomím, že plní dlh iného dlžníka a nevzniklo preto žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanému.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 os. 1 C.s.p. tak, že žalovaný, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).